

Nr 139

Memorial i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut i fråga om motionsvis väckta förslag rörande de teologiska fakulteternas forsknings- och undervisningsresurser.
(2:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av fröken Andersson m. fl. (I: 437) och den andra inom andra kammaren av herr Svenungsson m. fl. (II: 530) har, såvitt nu är i fråga, hemställts, att vid beräkningen av minimiresurserna med avseende på assistent- och amanuenspersonal för forskningens och det allmänna institutionsarbetets behov samma beräkningsgrunder skall tillämpas för de teologiska fakulteternas ämnen som för ämnena inom den humanistiska fakulteten, samt att de beslut som föregående års B-riksdag med anledning av Kungl. Maj:ts prop. nr 104 år 1958 fattat beträffande undervisningen inom de filosofiska fakulteternas ämnen, jämväl skall gälla för ämnena inom de teologiska fakulteterna.

Statsutskottet har i sitt utlåtande nr 126 under avdelning II. hemställt, såvitt nu är i fråga, att motionerna I: 437 och II: 530 icke må av riksdagen bifallas.

I en vid utlåtandet fogad reservation har herr Boman m. fl. hemställt, såvitt nu är i fråga, att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 437 och II: 530, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att förslag måtte föreläggas 1960 års riksdag om

a) forskarkarriärens lämpliga uppbyggnad inom de teologiska fakulteterna;

b) att de beslut, som 1958 års B-riksdag med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 104 fattat beträffande undervisningen inom de filosofiska fakulteternas ämnen, jämväl skall gälla för ämnena inom de teologiska fakulteterna.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit vad utskottet hemställt, under det att andra kammaren bifallit reservationen.

Då de skiljaktiga beslut, i vilka kamrarna sålunda stannat, icke synes kunna sammanjämkas och ärendet ej heller är av sådan beskaffenhet att det

bör avgöras genom gemensam omröstning, finner utskottet frågan ha för denna riksdag förfallit, vilket utskottet härmed velat för riksdagen anmäla.

Slutligen får utskottet hemställa, att förevarande ärende må företagas till avgörande efter allenast en bordläggning.

Stockholm den 28 maj 1959

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND
